

Sånenyt nr. 1 2021

I dette nummer

Nødhjælpsspakker	2
Lammefrikadeller i tomatsovs	3
Bestyrelsesmedlem Vibeke Bille Rasmussen.....	4
20 år som fåreavler - en personlig beretning.....	7
Is, sne eller vand til fårene?	12
Vanding uden problemer, hele året.....	13
Årets gang.....	14
Bestyrelsen kontaktinfo.....	16

Nødstationer med nødhjælpsspakker til danske fåreavlere

Nødstationerne kontaktes i første omgang telefonisk!

Listen over nødstationerne fremgår af billedet i den tilhørende Facebookgruppe med navnet: "Nødhjælpsspakken til danske fåreavlere".

Agromix og RB FarmSupply har sammensat en "nødhjælpsspakke" bestående af:

- 2 breve råmælkerstatning. Det er livsnødvendigt for lam, at de hurtigst muligt og senest 6 timer efter fødslen får råmælk eller råmælkerstatning.
- 2 kg Brio Lam 50. En kvalitets mælkeerstatning til lam, der forsyner dine lam med passende næringsstoffer.
- 250 gr. natriumbikarbonat. Et bufferstof til får med "sur vom" eller spiseforstyrrelse.

- 250 gr druesukker. Hurtig optageligt energi ved ketose eller drægtighedssygdom.
- Brugsanvisning til ovenstående produkter.

Nødhjælpsspakken koster 179 kr. inkl. moms.

Nødhjælpsspakken distribueres gennem et landsdækkende netværk af nødstationer, typisk fåreavlere. På disse netværkspunkter kan nødhjælpsspakken købes. Det er forsøgt at placere punkterne så godt som muligt for at sikre at alle kan skaffe varerne indenfor en overskuelig afstand.

Sammen redder vi lam!

Mvh

Ron Bon, RB FarmSupply
Lene Baunbæk, Agromix

Husk at blad-redaktøren modtager meget gerne medlemmernes billeder og evt. indlæg på anettefjordvang@gmail.com

Lammefrikadeller i tomatsovs

Af Mette Marie Lungholt

Opskriften er uden mål, det er efter smag og behag.

Lammefrikadeller

- Hakket lam
- Finthakket løg
- Æg
- Vand/mælk
- Havregryn
- Salt
- Peber
- Paprika
- Evt chili og/eller hvidløg

Ingredienserne røres sammen til en fast fars, der formes i golfboldstore deller. De steges i rigeligt olie, så de får en fin stegeskorpe. Dellerne placeres i bunden af et ovnfast fad.

Tomatsovs

- Finthakket løg
- Finthakket bladselleri
- Olie
- Flåede eller purerede tomater
- Tomatpure
- Salt
- Peber
- Lidt sukker

Evt lidt rødvin—alkoholen skal koges væk inden de flåede tomater tilsættes. Krydres efter smag med oregano, basilikum, hvidløg, rosmarin eller et mix.

Løg og bladselleri sautes i olie til de er bløde og klare uden at det begynder at brune. De øvrige ingredienser tilsættes og sovsen får lov til at simre i 10-30 minutter eller hvor lang tid man nu har. Smages til med salt og sukker inden sovsen hældes over frikadellerne. Drys med revet ost efter behag og gratiner i 25-30 minutter

Bestyrelsen har valgt indtil videre at ændre Formandens Klumme, således hvert bestyrelsesmedlem skriver om sin baggrund for at have Sånefår.

Denne gang er skribenten **Vibeke Bille Rasmussen**.

I marts 2008 fik jeg mulighed for at få foræret to får, et moderfår og hendes knap 1 år gamle datter, begge var ilæmmet. De kom fra en besætning nær Thisted, hvor ejeren var godt og grundig træt af, at hans lille fåreflok altid løb gennem hegnet og rundt hos naboerne. At det var såner, vidste jeg ingenting om på daværende tidspunkt, jeg syntes bare, de to mørkebrune dyr var utrolig smukke. Og havde det været en anden race, ville jeg formentlig have været lige så lykkelig.

Som kommende fåreavler startede jeg fra bunden, idet fårene ankom uden

øremærker, og moderfåret havde ikke været klippet i mindst 1 år. Begge var ret sky, men også nysgerrige, og det var jo en fin start. Jeg fik god hjælp af SEGES til at få et CHR-nummer, og få det administrative på plads, og efter 3 år havde besætningen opnået M3 status.

Selv om mine erfaringer med får var ikke eksisterende, havde jeg qua min baggrund som landbrugstekniker haft med dyr at gøre det meste af mit liv, og både ejet og arbejdet professionelt med heste, kvæg og fjerkræ, og på hobbyplan kaniner, hunde og katte,

Stemmingsbillede af Vibeke

men aldrig får. Selvom lysten havde været der, havde omstændighederne aldrig rigtig passet.

Første læmmesæson gik ikke ret godt. Moderfåret, nu officielt nr. 115718-00001 læmmede med 3 lam, hvoraf de to lå døde en tidlig morgen. Datteren, 115718-00002 havde en meget svær fødsel og lammet døde desværre. Det resterende og overlevende ene lam var en gimmer, nr. 115718-00003, og hun blev faktisk stammoderen til min besætning.

Tre dyr er ikke meget af en flok, så i efteråret 2019 fandt jeg et sted i Himmerland, der havde en ret stor såne besætning, hvoraf jeg købte to får og et vædderlam. De var absolut ikke vant til at blive håndteret og var meget vilde. Jeg mente at have aftalt, at dyrene skulle afhentes i stalden, men nej, så det blev til flere timers løb og vandring i kuperet terræn, før flokken endelig kunne indfanges, og jeg kunne vende hjemad, stolt over at have øget min besætning med 100%. Det ene får blev over de næste måneder meget tam og omgængelig. Det andet får ikke, og hun fik ikke nogen lang karriere i min besætning. Vædderlammet var vældig begejstret over flytningen, og fik hurtigt mærket mine tre dyr. Men ikke de to fra den besætning, han kom fra. I isnende kulde og sne sidst i januar viste det sig hvorfor

interessen havde manglet, for da læmmede de to nye får ude på marken, med få timers mellemrum. De havde så allerede været drægtige ved købet. Ved en snak med sælgeren fandt vi frem til, at et 3-måneders vædderlam i hans besætning var faderen. Siden har jeg altid haft megen opmærksomhed på fravæningstidspunktet for vædderlam, og har da heller ikke oplevet nogen utilsigtede drægtigheder af den grund.

Avlsarbejdet har altid haft min store interesse. Både fordi det er spændende, om man kan forbedre de træk ved racen, som er foreskrevet og som man selv syntes om. Det er et langsigtet arbejde og resultater ses ikke nødvendigvis år for år, men nærmere over en årrække. Der er ikke så mange Såne besætninger i Nordjylland, men hos Bente Larsen i Hune har jeg kunnet hente blodfornyelse, ligesom der har været indkøbt væddere fra Mette Marie. Gennem årene har jeg haft mange af mine dyr på dyrskuer, som er en fin platform for at vise sånefåret, og får i det hele taget, frem, og som samtidig med enkeltdyrsregistreringen viser, om man er på rette vej i avlsarbejdet.

I bestyrelsens avlsudvalg diskuterer vi løbende, om og hvordan interessen for avlsarbejdet kan vækkes hos foreningens medlemmer. Skal forenin-

gen købe gode væddere, som medlemmerne kan låne/leje, kan vi give tilskud til at få fårene hjemmekåret, skal avlsudvalget rejse rundt i landet og hjælpe med at finde de bedste dyr i besætningerne? Desværre kan man jo ikke sige, at avlsarbejdet som sådan giver en bedre økonomi, der kan mærkes for den enkelte besætningsejer, tværtimod er der omkostninger forbundet med avlen. Priserne på levende dyr, uanset kvalitet, er nærmest latterlig lav, og der er ingen prisforskel på meget gode dyr og dyr med gennemsnitlige kvaliteter. Det har også sine udfordringer at drive avlsarbejde i små besætninger, men det er ikke umuligt.

Bestyrelsen vil meget gerne have medlemmernes meninger om, hvorvidt det betyder noget for jer derude, at der er et avlsudvalg, og hvad kan udvalget bedst bruge kræfter på?

Altså en opfordring til at sende en lille mail om, hvad du og I i familierne tænker om jeres fårehold. Hvad betyder noget, og hvad kunne I tænke jer blev bedre og mere interessant, både i forhold til at være fåreejer i almindelighed, og også det foreningsmæssige.

Send gerne input til vibekebille@gmail.com

20 år som fåreavler - en personlig beretning

Af Bente M Larsen

Bente med et lam

Det startede lige så spændingsfyldt, som de følgende år viste sig at blive.

Vi havde ofte drøftet, om vi skulle holde får. Hos bekendte syd for Silkeborg faldt vi for deres sortbrune såner. Sidst på sommeren år 2000 var bestilling afgivet på 5 ilæmmede gimmere. Den 30. december samme år begav vores leverandører sig nordpå i snestorm til os i Blokhus med traileren fyldt med de 5 gimmere. Dagen var aftalt til levering, og aftaler skal overholdes, mente vores bekendte. Såvel folk som fæ kom godt frem, og gimmerne blev sat ud i fårestalden med tilhørende fold til stor glæde for vores tre børn, der på det

tidspunkt var 5, 7 og 9 år.

Set i bakspejlet var det en modig beslutning at starte udelukkende med gimmere; men det var det, vi gjorde.

Den første ulykke skete et stykke hen på vinteren, da en ondskabsfuld og bidsk køter slap ind i fold og stald og skambed den ene gimmer. Den stod ikke til at redde og måtte aflives. Da læmningssæsonen gik i gang, måtte vi tilkalde dyrlæge til den første gimmer, der skulle læmme. Det viste sig, at lammet var for stort, og dyrlægen måtte opgive at få det ud. Også denne gimmer måtte aflives.

Nerverne stod på højkant. Ville overhovedet nogle af de gimmere, vi havde investeret i, komme godt fra at være blevet flyttet til Blokhus? Gode venner med solid erfaring indenfor fårehold og læmninger stod os bi telefonisk. Nerverne kom lidt i ro. Og ja, det gik godt med de sidste 3. Den ene fik tvillinger, og de øvrige hver sin single. Så var vi i gang, og mange oplevelser ventede forude.

En martsdag fandt vi et lille, koldt livløst lam på marken. Mere dødt end levende – ikke for meget sagt. Et par gisp kunne dog frembringes og vedligeholdes, når vi gned den med klude og hø. Vi lagde lammet på varme i baggangen og gav det til at begynde med udmalket fåremælk på sonde. En papkasse med en varmpude i bunden, polstret med hø – det kaldte vi en lammekuvøse. Der lå hun, for det viste sig at være et gimmerlam. I over et døgn fik hun mad på son-

den. Hun overgik hen ad vejen til kømælk, som vi hentede direkte fra venners jerseybesætning i nærheden. Efterhånden begyndte hun at få mad på sutteflaske – hun begyndte at rejse sig, og vi kunne se, at det ene ben var lamt. Børnene gav hende navnet Treben. Hun kunne ikke blive ved med at bo inde, så hun kom i fårestalden i en lille boks lavet af høballer. Hun begyndte at trænge ud gennem høballerne, især når vi kom med mad. Det dårlige ben vendte forkert på den måde, at hun trådte ned på oversiden af klovene. Bedst som vi talte om at fremstille en lille skinne, som skulle holde benet i den rigtige position, opdagede vi, at hun var begyndt at træde rigtigt på benet. Altså brugte hun alle fire ben normalt! Navnet Treben kom hun aldrig af med. Hun fik i de kommende år mange gode lam - de fleste gange tvillinger, og hun passede dem fortrinligt.

Treben med lam

Bentes søn Erik med et lam

Jeg husker første gang, jeg forløste ved en lidt vanskelig læmning. Lammet sad fast. Jeg fik fat i begge forben, men kunne ikke trække lammet ud, fordi hovedet bøjede bagover, når jeg trak i lammet. Under min mands kyndige vejledning fik jeg en finger op i lammets mund, og på den måde kunne jeg føre lammets hoved ned til forbenene og trække lammet ud. Så vidt – så godt; men ud kom et slapt og livløst lam. ”Lammet er dødt, men vi fik det ud”, tænkte jeg med en vis lettelse; men efter få sekunder kom der livstegn fra lammet, som faktisk hurtigt kom på benene og til moderens yver.

Fårene læmmer for det meste uden vores indgriben; men med tiden har vi givet fødselshjælp adskillige gange og derved reddet mange lam, ligesom vi har holdt

liv i mange, som af den ene eller anden grund ikke har kunnet die ved moderen ved at give dem mælk på flaske.

Flaskelam er noget de voksne helst vil undgå; men sådan er det ikke for børn. Vores børn elskede at give de små lam flaske og deltog derfor i dette arbejde. Vores rytme var som følger: Mor (dvs. UT) gav flaske kl. 6 og kl. 10. Når børnene var hjemme fra skole – ofte ifølge med kammerater, tog de sig af opgaven kl. 14 og kl. 18. Flaskerne blev linet op i køleskabet lige til at varme. Sidst på aftenen gav husets far den sidste flaske, inden han gik til ro.

Vi havde et år 2 flaskelam, som blev enige om at dukke op på husets trappe til spisetiderne. De smuttede lige ud af indhegningen. En dag åd de mine nyplante-

de stedmoderblomster til forret. Til stor jubel for ungerne og vist også faderen!

Fårene har i tidens løb fået såvel singler som mange hold tvillinger og adskillige hold trillinger. Et enkelt får fik engang firlinger, som alle overlevede. Børnene fandt gennem årene navne til udvalgte lam - navne som: Sveske, Angel, Krudtuglen, Nullerpus, Bamseline, Putte, Yrsa, Prinsessen; Beauty mm.

Med tiden nåede vi op på 25 moderfår, og det blev til mange lam i de år. Vi måtte på et tidspunkt flytte til en mindre ejendom i lokalområdet. Det lykkedes at sælge 2/3 af vores besætning til en anden fåreavler, og en dejlig majdag i 2008 kom vore venner med traktor og en stor vogn med høje sider og kørte 7 får og 11 lam til vores nyerhvervede ejendom.

En sæson havde vi hæmangus i (blodorm) besætningen. Et par får døde, inden vi fik det konstateret og behandlet. Et af fårene havde tvillinger, og hun døde 13 dage efter læmningen. Begge lam overlevede, selv om de ikke ville tage imod flaskeernæring. De overlevede på det mælk, de kunne stjæle ved de andre fåremødre. Dygtige var de til at snige sig til patterne, når fårene blev fodret, eller et af deres egne lam suttede ved den anden pat.

Det med fåreavl har været et familieprojekt, som har tilført alle vores børn fær-digheder og masser af glæde.

Min mellemste var så heldig på den nye ejendom at få værelse, så hun kunne kigge lige ned i den ene fårefold og med stor fornøjelse iagttage lammene "suseleg". Det er en leg, hvor lammene samler sig i en stor flok, og så suser de i fuld fart hen over marken frem og tilbage. Fra køkkenvinduet kunne vi glædes over samme fænomen i den anden fold.

En påske, da min ældste datter og sviger-søn var hjemme, var de en morgen de første til at tilse fårene. Min datter registrerede, at en problematisk læmning var i gang. Hun hoppede straks ind i båsen og forløste lammet.

Min søn, som er den yngste, har boet hjemme næsten alle de år, vi havde får. Han er blevet aldeles fortrolig med fårehold. Alt lige fra fodring, indgriben ved læmninger, tålmodighed, når det gjaldt om at få nyfødte lam til at sutte hos deres mor samt håndtering af væddere. Det sidste at håndtere væddere, nåede jeg aldrig selv til. Jeg praler gerne med, at han er udlært fåreavler!

Som fåreavler er der konstant udfordringer - store som små - der skal løses. Læmningssæsonen er ubetinget den største. Men ellers er det selvfølgelig en opgave konstant at tilvejebringe tilstrækkeligt foder som korn, proteintilskud, mineraler og hø til vinterhalvåret. Man skal med passende mellemrum ud at finde ny vædder, så der kommer "nyt blod" til be-

sætningen. Fårene skal klippes, og der skal bestilles øremærker til lammene. Indhegningen skal vedligeholdes, og den strømførende tråd holdes fri af græs. Har man en avlsbesætning skal man sørge for diverse indberetninger til registrering. Hen på sensommeren skal der gøres en indsats for at sælge dyr videre til avlsbesætninger, og om efteråret skal afsætning af lam til slagtning arrangeres. Det var en stor glæde, da vores besætning i 2020 skulle afvikles, at kunne sæl-

ge alle får og lam videre til andre sånebesætninger: En bedstefar, der holdt får sammen med sit barnebarn, en familie med to små piger og to fynske damer med solid erfaring indenfor sånefår.

Alting har en tid. Med flere år på bagen og alle børn fløjet fra reden blev opgaven for stor. Det blev tid til at slutte og sige TAK for gode spændingsfyldte og frem for alt livsbekræftende år med sånefår.

Bentes 3 børn og en kammerat med hver sin firling

Is, sne eller vand til fårene?

af Hans Klindt

Såner dækket med sne

I starten af februar i år kom der pludselig en længere periode med frost, sne og en del fygning. En sådan periode kan sagtens komme igen inden det er forår med nyfødte lam, frisk græs og sol, som vi alle går og hungrer efter, kommer!

Rigtig mange fodrer med tørt hø, wrap eller tilskudsfoder i fx pilleform. Får skal altid have adgang til frisk vand, da de IKKE kan klare sig med sne alene. Et får har brug for op til 5l frisk vand om dagen; dette behov stiger, når fåret er drægtigt, og det er især stort, når fåret har fået lam, som dier. Så kan behovet for frisk vand øges til 12-14 l pr. døgn.

Får kan ikke lide urent vand. Hvis vandet bliver forurennet af fx fækalier, drikker fåret mindre, og det kan betyde mindre tilvækst for fosteret hos højdrægtige får. Baljer, spande mv. skal derfor ofte rengøres, så vandet holder sig frisk.

Det mest ideelle i en frostperiode eller faktisk i det hele taget er selvfølgelig at installere et vandingsanlæg med varme, så fårene selv styrer, hvornår og hvor meget vand, de skal bruge. Men mindre kan jo også gøre det! Hvis det er frostvejr, kan der vandes dagligt med lunken vand, så fårenes behov tilgodeses.

Vanding uden problemer, hele året *af Vibeke Bille Rasmussen*

En af de bedste fødselsdagsgaver, jeg nogensinde har fået, er et el-opvarmet drikkestrug.

Jeg havde på et tidspunkt en del island-ske heste, og det var noget af et arbejde at sørge for vand til dem. Frisk vand om sommeren, og frostfrit vand om vinteren. De dage, måneder og år, jeg har slæbt spandevise af vand kan knap tælles. Om sommeren var det ikke så slemt, da græs indeholder en del væske, men trugene skulle regelmæssigt holdes rene for alger og vandkalve. Og om vinteren skulle jeg med en spand i hver hånd gennem fyrrummet, ud ad en smal dør og 30 m gennem høj sne (var der ikke altid masser af sne tidligere?) for at sørge for isbukkenes velbefindende.

Min mand gav mig så i 40 års fødselsdagsgave el-truget, og gravede oven i købet selv tilførselsslangerne ned i frostfri dybde, gennem stiv lerjord.

Hvor var jeg glad, og har været det lige siden. Helt ærligt har jeg ikke undersøgt, hvad det har kostet i strøm gennem tiden, det har gået på kontoen for hobbyer.

Der er to indstillinger ved strømudtaget, så ekstra strøm sørger for frostfrit vand selv i de koldeste vintre. Om sommeren er strømmen slået fra, og på grund af den lille mængde vand i koppen, ca. 5 l, er vandet køligt, når dyrene drikker og nyt vand tilføres. Rengøring er let, jeg har en børste liggende ved siden af truget, så det er en del af det daglige tilsyn.

Jeg har iagttaget, at lam meget hurtigt begynder at drikke af truget, og det er godt at vide, at de diegivende moderdyr altid har frisk og køligt vand.

Truget er nu godt 30 år gammelt, og på nær udskiftning af nogle pakninger og en reservedel til svømmeren, har det kørt uden problemer.

Vibekes vandingstrug

Årets gang 2020/21

af Lis Knudsen

Mine får kom så ikke i sommeren 2020 på deres sædvanlige fold, men uanset hvad, så skulle folden passes og græsses ned, så jeg også kunne overholde min MVJ aftale.

Det lykkedes mig sidst i august måned, at få fuld strøm på, ved at koble/klippe hegnet fra visse steder på de arealer der ikke bliver afgræsset, og fik flyttet mine Dexter køer ind på folden, så de kunne græsse den af, til synligt afgræsset senest d. 15 september.

Samtidig opdagede jeg at der var rigtig mange tjørn der spirede og belært af erfaringen på en anden fold, hvor jeg lod dem stå fordi jeg syntes de var smukke med deres hvide blomster, så kan jeg oplyse at de gror godt til og er et helvede at fælde og få væk, med deres mange torne. Så en dejlig solskinsdag satte jeg mig ned og tog den lang-

somt ned af skrænten og klippe dem væk med en rosensaks og pludselig mødte jeg, dette sjældne markfirben, som sad stille længe nok til jeg kunne fotografere det. Jeg viste godt at de fandtes i området, men har aldrig bemærket dem før.

Så afgræsning med vores dyr har en stor betydning for den natur der ikke er så meget af mere. Var det overgroet med brændenælder og tjørn, eller kørt over med en havetraktor ville det ikke være et levested for markfirbenet.

Så vores får er en vigtig del af økosystemet og biodiversiteten, ingen ting er sort eller hvidt når vi taler klima, vi skal finde en balance og beholde dyrene og måske afskaffe havetraktoren i stedet.

Så har vi haft en blandet vinter med meget svingende temperaturer, så derfor kom min lille flok ind i stalden.

Om de nu var med lam har jeg ikke følt mig sikker på, dels da jeg havde forberedt mig på at skulle få lam meget tidligt nu da vædderen ikke har været taget fra og godt nok er de tykke, men syntes ikke jeg kunne mærke tydeligt yver som de plejere, (noget der i øvrigt nogle år har givet problemer med for meget mælk og deraf yverbetændelse), har jeg været i tvivl om de nu alle var for gamle.

Men så skete det dejlige, så lå de første fine lam i boksen her forleden dag, ikke meget tidligere end de plejer, så løbningen er først sket omkring oktober/november måned, hvor jeg normalt plejer at sætte vædderen til.

Dette til stor glæde for især mit ene barnebarn, der også hedder Noah som vædderen og derfor var selvskrevet til, at finde et navn, som blev Erik, opkaldt efter Noahs bedste ven i skolen.

En anden oplevelse fik børnebørnene, her den første weekend i marts, da de fik øje på 3 vilde Mufloner der kom på besøg, efterkommer af en flok der slap ud blev/sluppet ud hmmm!! - af en jagtglad godsejer for omkring snart 10 år siden og snakken har gået på, om de vil uddø af sig selv grundet indavl. Men de 3 der dukkede op, så sunde og friske ud. Men noget der under alle omstæn-

digheder er et problem for mig, som fåreavler-Mange vil dog gerne skyde dem, hvilket jeg skal undersøge om kan lade sig gøre, men nok ikke så let, da de skal gå på min jord og være der længe nok til en jæger kan nå forbi, så jeg søger foreløbig at jage dem en skræk i livet og de er heldigvis ret sky og holder sig normalt på de store arealer omkring herregården.

Noget om frossent vand

Med dyr som både får, køer og ponyer der kræver lang mere vand end fårene, valgte jeg da jeg skulle bygge mit badeværelse om og ændre på noget vand alligevel – at få monteret et blandingsbatteri med en vandledning, der blev ført ned med de andre vandinstallationer i gulvet og ud til en frostfri vandhane i væggen – det virker rigtig godt jeg kan tilslutte en slange og give lunket vand på både fold og stald, dog skal der bruges ekstra tid på at rulle slangen ind og ud igen, så vandet ikke fryser i slangen.

Alle vandkar/spande står enten i en større spand eller et afskåret kloak rør hvor jeg har lagt flamingo i bunden, så kan vandet holde sig åbent det meste af dagen også i hård frost, så dyrene har mulighed for at drikke når de er tørstige

Bestyrelsen

Mette Marie Lungholt
Formand / Avlsudvalg
Tlf. 22 42 63 52 e-mail: spjaette@gmail.com

Anette Fjordvang
Næstformand/Redaktør
Tlf. 21 67 17 81 e-mail: anettefjordvang@gmail.com

Allan Christensen
Kasserer
Tlf. 40 15 31 80 e-mail: acstavnholt@gmail.com

Vibeke Bille Rasmussen
Sekretær/Avlsudvalg
Tlf. 50 57 68 03 e-mail: vibekebille@gmail.com

Hans Klindt
Webmaster
Tlf. 22 96 21 53 e-mail: klindt.hans@gmail.com

Lis Knudsen
Suppleant
Tlf. 60 80 01 28 e-mail: lisogko@gmail.com

Avlsudvalget

Mette Marie Lungholt	tlf 22 42 63 52	e-mail: spjaette@gmail.com
Vibeke Bille Rasmussen	tlf. 50 57 68 03	e-mail: vibekebille@gmail.com
Suppleant Iben Dolriis	tlf. 51 28 56 71	e-mail: ibendolriis@gmail.com

Forsidefotoet og fotoerne på side 3, 4, 6 og 13 er taget af Vibeke Bille Rasmussen.

Fotoerne side 7, 8, 9 og 11 er taget af Bente M Larsen.

Fotoet side 12 er taget af Hans Klindt.

Fotoerne side 14 er taget af Lis Knudsen.